

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Det vil være bekendt, at løn- og ansættelsesvilkår for privatbanernes tjenestemænd gennem en lang årrække i princippet har fulgt reglerne i de til enhver tid gældende statstjenestemandsløve. Gennemførelsen af de nye love på dette område sidste sommer fremkaldte derfor — som det var at vente — et ønske fra privatbanernes tjenestemandsgesandheder om en revision af privatbanernes lønningsreglementer efter principperne i nævnte nye love.

Ministeriet for offentlige arbejder nedsatte i denne anledning efter anmodning fra privatbanernes fællesudvalg — privatbanernes forum til behandling og afgørelse af faglige spørgsmål — et forhandlingsudvalg med repræsentanter for de to parter, ministeriet for offentlige arbejder, finansministeriet og kommunalorganisationerne.

Skulle man ved privatbanerne tænke på at gennemføre et nyt løn- og pensionssystem efter de linjer, som var afstukket i de nye statstjenestemandsløve, måtte man samtidig søge at tilpasse dette nye system til de særlige forhold, der gælder for udredningen af privatbanernes pensionsydelse. Jeg tænker herved navnlig på to ting, nemlig at privatbanernes pensionskasser efter det hidtidige system kun skal udrede grundpensioner, ikke reguleringstillæg, midlertidigt tillæg og særligt tillæg, og at disse tillæg er garanteret af staten og vedkommende kommuner ved de garantioverenskomster, som er afsluttet mellem disse myndigheder i henhold til lov nr. 54 af 16. marts 1956 om visse støtteforanstaltninger til privatbanerne.

Det udvalg, som jeg nævnte før, fik derfor også til opgave at søge en sådan tilpasningsordning tilvejebragt.

Problemet i denne tilpasning er der redegjort for i lovforslagets bemærkninger. Jeg skal her blot gentage, at det beror på, at det nye løn- og pensionssystem pr. 1. april 1958 — kort udtrykt — kun kender bruttopensionsbeløb, medens der hidtil har været regnet med grundpensionsbeløb med forskellige tillæg, og de dæknings- og garantibestemmelser, som har været gældende, har været forskellige for grundpensionerne og for tillæggene.

Det nedsatte forhandlingsudvalg har nu afsluttet sit arbejde og har enstemmigt

foreslået, at der ved privatbanerne indføres et i princippet til det i statstjenesten gældende nyt lønnings- og pensionssystem. Udvalget har endvidere fremsat forslag til en ordning af forholdet til pensionskasserne samt til staten og kommunerne som garanter i henhold til de indgåede garantioverenskomster.

Jeg skal straks understrege, at hovedprincippet i den konvertering, som udvalget har foreslået, er det, at det økonomiske omfang af garanternes byrder ikke bør forøges på grund af den omstændighed, at et nyt løn- og pensionssystem indføres, men omvendt har man heller ikke fundet det rimeligt, at staten og kommunerne i denne omstændighed skulle kunne finde støtte for at unddrage sig allerede påtagne forpligtelser.

Begrundelsen for fremsættelsen af det foreliggende lovforslag er således i første række af rent teknisk art, nemlig at få tilvejebragt en lov hjemmel for fastlæggelsen af den andel af de nye bruttopensionsbeløb, garantioverenskomsterne skal omfatte.

Om beregningsgrundlaget for den konvertering, som udvalget har foreslået, og som lovforslaget bygger på, vil jeg gerne sige følgende:

Sammenlægger man de gamle grundpensioner og tillæggene efter det gamle system til ét beløb, viser det sig, at pensionskasserne af dette samlede beløb hidtil har skullet tilsvare gennemsnitlig ca. 27,6 pct. Garantioverenskomsterne har omvendt omfattet de resterende ca. 72,4 pct.

En mulig løsning ville være at bibeholde denne procentvise fordeling i forhold til de nye bruttopensionsbeløb. Dette har man imidlertid ikke gjort, idet man har ment, at indførelsen af det nye løn- og pensionssystem ikke burde medføre nogen formindskelse i omfanget af pensionskassernes forpligtelser, men at man tværtimod bør stræbe henimod, at pensionskasserne dækker så stor en del af pensionerne, som det er muligt at pålægge dem, når hensyn også skal tages til, at kasserne til enhver tid må være solvente i forhold til de dem påhvilende forpligtelser.

Udvalget har derfor taget det udgangspunkt, at pensionskasserne principielt fremdeles bør bære så store forpligtelser, målt i kroner og øre, som de hidtil har gjort.